

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/142/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8509200509
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8509200509.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobkýň: 1./ Ž. E., S.. Č.O., F.. XX.X.XXXX, T. E. F. H. XXX, XXX XX E. F. H. a 2/ Ľ. P., S.. Č., F.. XX.XX.XXXX, T. E. X, XXX XX P., obe žalobkyne zastúpené JUDr. Michalom Dicom, advokátom, so sídlom ul. 17. novembra č. 20, 064 01 Stará Ľubovňa proti žalovaným: 1./ E. M., F.. XX.X.XXXX a 2/ E. M., F.. XX.X.XXXX, obaja bytom E. F. H. Č.. XXX, XXX XX E. F. H., obaja právne zastúpený JUDr. Slavomírom Firmentom, advokátom, so sídlom ul. 17. novembra č. 14, 064 01 Stará Ľubovňa, v konaní o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6C97/2009-265 zo dňa 10.11.2017, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku o určení vlastníckeho práva.

Mení rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že vo vzťahu k parc. č. XXX/X priznáva právo na náhradu trov konania žalovaným oprávneným spoločne a nerozdielne.

Vo vzťahu k parc. č. XXX/X a XXX/X priznáva žalobkyniam každej samostatne nárok na náhradu trov konania voči žalovaným povinným spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu.

Žalobkyniam každej samostatne priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným povinným spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu.

O výške trov prvoinštančného a odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Priznáva štátu náhradu trov v plnom rozsahu, ktoré sú povinní zaplatiť žalovaní spoločne a nerozdielne, o ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd určil, že žalobkyňa Ž. E., rod. Č., nar. XX.X.XXXX, T. E.L. F. H. a Ľ. P., S.. Č., F.. XX.XX.XXXX, T. E.Á. X, XXX XX P. sú podielovými spoluvlastníkmi parciel registra C, k.ú. H., parcely č. XXX/X - orná pôda o výmere XXX m² a parcely č. XXX/X o výmere XX m² - orná pôda, vedených na LV č. XXX, a to každá v podiele 1.

Žalobkyni v 1/ a v 2/ rade priznal súd náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré sú povinné zaplatiť žalovaní v 1/ a v 2/ rade, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Súd priznal štátu náhradu trov v rozsahu 100%, ktoré sú povinní zaplatiť žalovaní v 1/ a v 2/ rade, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Takto rozhodol prvoinštančný súd v poradí druhým rozsudkom o návrhu žalobkýň, ktoré žiadali určiť, že sú podielovými spoluvlastníkmi parcely registra C v obci E. F. H., k.ú. H., parcela č. XXX/X o výmere XXX m² - orná pôda, parcela č. XXX/X - orná pôda o výmere XX m², parcela č. XXX/X - orná pôda o výmere XX m², ktoré sú evidované Správou katastra J. L. na LV č. XXX, k.ú. H., obec E. F. H. pod bodom 1 na mená žalovaných v podiele 1/1, a to každá v podiele 1. Uplatnili si trovy konania.

V priebehu prvoinštančného konania žalobkyne čiastočne zobrali žalobu späť a žiadali konanie vo vzťahu k parcele č. XXX/X zastaviť.

Prvoinštančný súd uznesením č.k. 6C 97/2009-142 zo dňa 24.9.2013, ktoré sa stalo právoplatné dňa 16.10.2013, konanie pre späťvzatie žaloby zastavil.

Predmetom konania tak ostali už len parcela č. XXX/X a parcela č. XXX/X.

Vo vzťahu k týmto parcelám prvoinštančný súd rozsudkom č.k. 6C 97/2009-164 žalobe vyhovel. Odvolací Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 17Co 59/2014-188 zo dňa 12.6.2014 prvoinštančný rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, aby prvoinštančný súd sa zaoberal jednak naliehavým právnym záujmom žalobkýň na uvedenej určovacej žalobe a ďalej tvrdeným nadobudnutím vlastníckeho práva žalobkýň k sporným nehnuteľnostiam a v akých hraniciach, otázkou odňatia vlastníckeho práva časti parcely č. XXX/X a ďalej okolnosťou, komu boli odňaté časti parcely na výstavbu cesty.

3. V preskúmanom prvoinštančnom rozsahu súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni sp.zn. 3C 606/1977 zo dňa 30.5.1977, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 12 Co3/1978 zo dňa 25.5.1978, právna predchodkyňa žalobkýň Ž. G.Q.P. sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, a to parciel č. XXX/X a XXX/X k.ú. E.Í. F. H.. Ž. G.P. dňa 14.7.1978 darovala parcelu č. XXX/X o výmere XXX m² a parcelu č. XXX/X o výmere XXX m² svojej dcére R. Č., rod. G.Q.P., na základe notárskej zápisnice spísanej na Štátnom notárstve v Starej Ľubovni. Následne tieto nehnuteľnosti boli darované tak, že polovicu parcely č. XXX/X a ďalšiu polovicu parcely XXX/X darovali manželia R. Č. a D. Č. svojej dcére Ž. E., rod. Č. a druhú polovicu záhrady príľahlej k rodinnému domu KN č. XXX/X darovali dcére R. U., rod. Č., ktorá svoj podiel na nehnuteľnostiach darovala svojej sestre L. P., rod. Č.. Takto sa žalobkyne stali podielové spoluvlastníčky nehnuteľnosti po ich starej matke Ž. G.P.. Prvoinštančný súd ďalej zistil zo znaleckého posudku O.. D. T., že sporné nehnuteľnosti, a to parcela KN-C č. XXX/X - orná pôda o výmere XXX m² a parcela KN-C č. XXX/X - orná pôda o výmere XX m² boli súčasťou parcely č. XXX/X. Tieto parcely ako súčasť parcely XXX/X boli predtým vo vlastníctve R. Č., rod. G.Q.P., ktorá ich nadobudla darovacou zmluvou od Ž. G.Q.P. dňa 14.7.1978. K chybnému zápisu došlo až na základe geometrického plánu č. 241-10-086/c-80 úradne overeného dňa 2.12.1980.

Nesporne zistené v priebehu konania bolo, že na sporných nehnuteľnostiach boli vysadené ovocné stromy - jablone, ktoré vysadili právni predchodcovia žalobkýň. Právni predchodcovia žalobkýň užívali nehnuteľnosť od týchto ovocných stromov - jabloní smerom k E. F. H., a po tieto jablone smerom na Starú Ľubovňu užívali tieto nehnuteľnosti právni predchodcovia žalovaných až do roku 2005.

Súd ďalej zistil, a bolo to nesporné, že otec žalovaného v 1/ rade, M.C. M., dňa 7.6.2005 podal žalobu na Okresný súd Stará Ľubovňa, v ktorej žiadal určiť vlastnícke právo k parcele č. XXX/X katastrálne územie H.. Žalobu zobral späť.

Znalec O.. T. pred prvoinštančným súdom uviedol, že z pôvodnej parcely XXX/. diel 20 bol odčlenený pre výstavbu cesty formálne, došlo k chybnému zákresu a bez právnych účinkov. V roku 2007 geodet E. Š. vypracoval geometrický plán č. XXX/XXXX, v ktorom neoprávnene navýšil výmeru parcely č. XXX/X, kde začlenil diel XX, ktorý bol pôvodne odčlenený z parcely č. XXX/X o 315 m².

Prvostupňový súd ďalej zistil, že medzi právnymi predchodcami strán sporu dochádzalo k susedským sporom, napríklad keď v roku 1978 Ž. G.P. požiadala predsedu ONV o pomoc pri riešení susedského spolunažívania, kedy D. M. ako susedka jej škodí na pozemku pri jarných prácach.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 80 písm. c/ O.s.p., podľa § 137 písm. a/, b/, c/, d/ CSP, ďalej podľa ustanovení článku 20 ods. 1 Ústavy SR a podľa § 1 ods. 1, § 3 ods. 1, § 123 Občianskeho zákonníka, podľa § 126 ods. 1, § 129 ods. 1, 2 a § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 132 ods. 1 a § 134 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka.

Žalobkyne preukázali naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva. Právna predchodkyňa žalobkýň nadobudla vlastníctvo k parc. č. EN XXX/X. Časť tejto parcely par. č. XXX/X a XXX/X užívali žalovaní, ktorí sú zapísaní aj ako vlastníci tejto vyčlenenej časti. Vlastníctvo k pôvodnej parc. č. XXX/X získala právna predchodkyňa žalobkýň v súdnom spore (OS Stará Ľubovňa sp. zn. 3C 606/1975). Následne z tejto parcely boli odčlenené parc. č. XXX/X a XXX/X na stavbu cesty (obe spolu diel XX),

ktorý po upustení od výstavby cesty geodet E. Š.Č.K. tento diel pričlenil do parc. č. XXX/X a nie do XXX/X. Vlastníkom parc. č. 846/1 bol právny predchodca žalovaných (geom. plán č. XXX/XXXX).

Je síce pravdou, že žalobkyne a ich právni predchodcovia nehnuteľnosti neužívali, boli evidovaní ako vlastníci nehnuteľnosti. Žalovaní boli len užívatelia týchto nehnuteľností. Užívateľský vzťah nie je možné povýšiť nad vlastnícky vzťah k nehnuteľnostiam, ktoré vlastníctvo bolo založené vo vzťahu k právnym predchodcom žalobkyň rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni. Od roku 1978 sústavne dochádzalo medzi právnymi predchodcami strán sporu k susedským sporom, dokonca do takej miery, kedy otec žalovaného v 1/ rade podal žalobu o určenie vlastníckeho práva nielen k parcelám KN-C XXX/X a XXX/X, ktoré parcely boli odčlenené od pôvodnej parcely XXX/X (KN-C č. XXX), ale žiadal určenie vlastníckeho práva k celej parcele XXX/X, (KN C č. XXX).

Preto prvoinštančný súd žalobe vyhovel.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a podľa § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobkyne boli v konaní úplne úspešné, preto im súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutie o trovách vzniknutých štátu súd rozhodol podľa čl. 4 ods. 1, 2 a čl. 17 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní. Namietali, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie je nepreskúmateľné.

Prvoinštančný súd nedostatočne vyhodnotil kľúčový dôkaz, a to záznam napísaný na MNV v Mníšku nad Popradom zo dňa 25.4.1978, z ktorého dôkazu vyplýva, že hranica medzi parc. EN č. XXX/X a XXX/X v katastrálnej mape nebola totožná s reálnou vlastníckou hranicou, s čím sa súd nezaoberal.

Namietali správnosť rozsudku OS Stará Ľubovňa sp. zn. 3C 606/1975 v spojení s rozsudkom KS v Košiciach sp. zn. 12Co 3/1978. Namietali rozsah prisúdeného vlastníctva právnej predchodkyne žalobkyň a okolnosť, že priebeh hranice v spore bol zistený inde, než bol následne zakreslený. A tu je potrebné vychádzať zo zápisu z roku 1978, kde priebeh hranice je uvedený vysadením jabloní po vysúdení veci, čo nenamietala ani Obec Mníšek nad Popradom. To potvrdzuje a preukazuje tú skutočnosť, že na spornej časti nehnuteľnosti za prírodnou hranicou nikdy Ž. G. a ani jej právni predchodcovia nehospodárili, po rozhodnutí súdu ju ona sama nepovažovala za svoju a nerobila si naň ani žiadne nároky. Je preto aj vylúčené, aby právni predchodcovia žalovaných žiadali od právnych predchodcov žalobkyň o súhlas so sadením zemiakov na sporných parcelách.

Nebolo zistené, že by právna predchodkyňa žalobcov túto parcelu užívala, sadila na nej a kosila ju. Žalovaní namietali, že prvoinštančný súd ani ako podporne nevyužil informáciu, ktorú mala vyjadriť žalobkyňa v 1/rade a jej sestra R. U. pri spisovaní notárskej zápisnice zo dňa 11.9.1996 pod N 230, 231/96, podľa ktorej právna predchodkyňa, teda ich matka, mala v oprávnenej držbe pozemky a nadobudla ich v roku 1978, v prírode reálne vyčlenené a ohraničené plotom a múrikom.

Pokiaľ sa týka geometrického plánu č. 14315050-83-1995 súd nevzal do úvahy túto listinu predloženú do konania 5C 86/2015, kde je vlastníkom parcely č. XXX/X - záhrada je evidovaný M. M..

Ďalej žalovaný namietal, že prvoinštančný súd nesprávne posúdil otázku nadobudnutia vlastníckeho práva žalobkyňami a unesenie dôkazného bremena na získanie vlastníckeho práva k parcele č. XXX/X I. XXX/X. Bolo zistené, že žalobkyne sa stali spoluvlastníkmi pozemkov pôvodne označených v katastri nehnuteľností ako EN č. XXX/X a EN č. XXX/X tak, že parcely neboli v teréne zamerané a ich skutočná poloha v prírode nemusela byť a reálne ani nebola v čase rozhodovania súdu taká, ako to vyplýva z katastrálnej mapy. Daryňa Ž. G. na základe darovacej zmluvy zo dňa 14.7.1978 zmluvou podpísanou v krátkom čase po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3C 606/75 previedla nehnuteľnosť na svoju dcéru, matku žalobkyň, pričom v dôsledku vyhlásenia o bezsporovosti predmetu daru, nebol úmysel previesť na svojich právnych nástupcov spornú časť parcely za prírodnou hranicou, (teraz parcely označené ako KN C XXX,XXX/X I. XXX/X), vytvorenou vysadením stromov a postavením nového oplotenia v roku 1978. Ani v roku 1975 a ani neskôr nedošlo k zameraniu prevádzaných parciel a k vytýčeniu ich hraníc. Nikto v čase prevodov ani len netušil, že by priebeh hranice medzi pozemkami EN č. XXX/X I. XXX/X mal byť iný ako ten, ktorý určuje prírodná hranica. Prvý geometrický plán bol až z roku 1995 č. 14315050-83-1995. Ďalej poukázali na to, že samotná žalobkyňa v 2/rade na pojednávaní uviedla, že ovocné stromy boli vyrúbané, až keď žalobkyne zistili, že daná nehnuteľnosť im patrí. Z uvedeného teda vyplýva, že dovedy sa vlastníctva pozemku za plotom a nesprávnosti prírodnej hranice nedomáhali, napriek tomu, že na základe chybného rozhodnutia Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 3C 606/1975 zo dňa 30.5.1977 boli v katastri nehnuteľnosti zapísaní u parcely EN č. XXX/X, či už ony ako podielové spoluvlastníčky alebo ich právni predchodcovia ako vyluční vlastníci.

Teda žalobkyne neunesli dôkazné bremeno na preukázanie toho, že nehnuteľnosti, a to parcelu KN C č. XXX/X I. P. B. Č.. XXX/X nadobudli od svojich právnych predchodcov.

Žalovaní ďalej v odvolaní rekapitulujú výsledky znaleckého dokazovania O.. D. T. a O.. I. Q., ktorý vykonal znalecké dokazovanie v inom konaní a vyjadrili presvedčenie, že vlastníkom pozemku sa stal právny predchodca žalobcov M.O.C. M., ktorý vlastnícke právo k parcele XXX/X vydržal. Je pravdou, že konanie k určaniu vlastníckeho práva prebiehalo na súde, avšak žalobca zobral žalobu späť.

Žalovaní ďalej namietali, že majú pochybnosti o naliehavosti právneho záujmu žalobkýň na určovacej žalobe.

Namietali aj výrok o trovách konania, kde uvádzali že je potrebné aplikovať ustanovenie § 257 CSP a výnimočne nárok na náhradu trov konania nepriznať.

Preto žiadali, aby rozsudok prvoinštančného súdu bol zmenený a žaloba v celom rozsahu zamietnutá, a žiadali priznať náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania žalovaným v 1/ a v 2/ rade.

4. K odvolaniu zaujali písomné stanovisko žalobkyne. Vo vyjadrení žalobkyne uviedli, že ide o nič nepodloženú a právne irelevantnú argumentáciu. So závermi žalovaných v odvolaní sa prvoinštančný súd riadne vysporiadal, a zrozumiteľným spôsobom v písomnom vyhotovení rozhodnutia ich aj odôvodnil. Podrobné závery vo vzťahu k predmetu sporu sú uvedené aj v znaleckom posudku znalca O.. T., na ktoré závery žalobkyne detailoch poukazujú. Z obsahu znaleckého posudku je nepochybné, že tvrdenia žalovaných nemajú oporu. V konečnom dôsledku sa to preukázalo aj v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 5C 82/2005, kde žalobcom bol právny predchodca terajších žalovaných, M.O.C. M., terajší hlavný svedok žalovaných. Znalec v znaleckom posudku svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil. Zo záverov znaleckého posudku znalca O.. T.Á. však vyplýva, že skutočnosti tvrdené v odvolaní nemajú reálnu oporu a sú v rozpore so skutočným stavom vecí. Svedkovia navrhnutí žalovanými ani v jednom prípade tvrdenia žalovaných nepotvrdili. V podstate nemali prehľad o predmete konania, spôsobe užívania a časovom období. Najlepším dôkazom v tomto smere je aj výpoveď matky žalovaného I. M. a výpoveď G. M., sestry otca žalovaného na pojednávaní.

Pokiaľ sa týka kľúčového dôkazu, a to záznamu napísaného na MNV v E. F. H. zo dňa 25.4.1978, prvoinštančný súd tento dôkaz vyhodnotil, len ako dôkaz svedčiaci o existencii sporov právnych predchodcov strán sporu. Spôsob hodnotenia tohto dôkazu podľa žalovaných CSP nepozná. Tento dôkaz bol vykonaný v konaní v roku 1975.

Žiadali, aby odvolanie žalovaných bolo považované za nedôvodné a navrhli napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdiť a žalovaným uložiť povinnosť uhradiť trovy odvolacieho konania.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku o merite veci je správny. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právny predpis a správne vo veci aj rozhodol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia dopĺňa, že neboli zistené žiadne vady v skutkových zisteniach prvoinštančného súdu. Prvoinštančný súd správne vyhodnotil skutkový základ predmetu konania, vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu, tieto dôkazy riadnym spôsobom vyhodnotil, a pri hodnotení dôkazov bral prvoinštančný súd do úvahy všetky vykonané dôkazy. Vyhodnotil ich jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, svoje úvahy uviedol v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku jasne. Prvoinštančný súd nekládol dôraz na len niektoré dôkazy, ale vychádzal z informácií zistených zo všetkých dôkazov vo vzájomnej súvislosti a tak dospel k správnym skutkovým zisteniam. Prvoinštančný súd vec aj správne právne posúdil. Náležitým spôsobom aplikoval príslušnú právnu normu, ďalej nebolo zistené, že by právnu normu nesprávne interpretoval alebo nesprávne aplikoval.

Rozhodnutie prvoinštančného súdu netrpí žiadnymi vadami, ktoré by predstavovali nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Prvoinštančný súd sa vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie v tejto veci, riadne svoje úvahy v písomnom vyhotovení uviedol. Nie je povinnosťou prvoinštančného súdu, ale dokonca ani odvolacieho súdu, sa vysporiadať a dať odpovede na všetky argumenty strán sporu, ale len na tie, ktoré sú podstatné a majú zásadný vplyv na rozhodnutie v prejednávanej veci. Prvoinštančný súd tieto zásady neporušil, rozhodnutie prvoinštančného súdu je správne, preskúmateľné a odvolací súd k záverom na základe prvoinštančného súdu v celom rozsahu poukazuje.

Naviac je potrebné vzhľadom na ďalšie odvolacie argumenty žalobcov uviesť, že nie je možné v rámci vykonaného dokazovania favorizovať pri úvahe prvoinštančného súdu o skutkových okolnostiach v prejednávanej veci dôkaz na ktorý poukazujú žalovaní, a to záznam z MNV z E. F. H. z roku 1978 a vykladať ho tak, ako to prezentujú v odvolaní. Tento dôkaz svedčí o tom, že už v tomto období v roku 1978 existovali spory medzi právnymi predchodcami strán sporu o hranice medzi pozemkami. Iná interpretácia tohto dôkazu by odporovala nielen zisteniam znalca, ale by prikladala tejto listine význam, ktorý v skutočnosti ani nemá a nebola pre ten účel ani vyhotovená.

Podľa § 137 CSP v spojení s ustanovením § 470 CSP žalobkyne preukázali naliehavý právny záujem na určení, že sú vlastníčkami sporných nehnuteľností, pretože iná žaloba, respektíve iný spôsob ochrany ich vlastníctva nie je možný. V katastri nehnuteľností na liste vlastníctva vo verejne prístupnom registri ako vlastníci parcel, ktoré tvrdia žalobkyne, že sú ich výlučnými vlastníčkami sú zapísaní žalovaní, ktorí túto nehnuteľnosť získali od svojich právnych predchodcov. Rozsudok v tejto veci bude pre žalobkyne užitočný a na základe tohto rozsudku sa zapíše vlastníctvo žalobkýň a tým sa reálny vlastnícky vzťah k sporným parcelám zosúladí so stavom, ktorý existuje vo verejných registroch. Žalobkyne v priebehu konania svoj naliehavý právny záujem tvrdili, ale aj ho preukázali a súd ex offio ho skúmal.

Prvoinštančný súd ďalej mal jednoznačne preukázané, že právna predchodkyňa žalobkýň Ž. G.Q.P. na základe rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 3C/606/1975-34 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12Co 3/78 sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných v k.ú. E. F. H., a to parcely č. EN XXX/X I. XXX/X. V roku 1980 pri vypracovaní geometrického plánu na rozšírenie štátnej cesty došlo k odčleneniu časti z parcely č. XXX/X označenej časti v geometrickom pláne 241-10-086/c-80 ako diel XX do parcely XXXX/X, ktorá predstavovala štátnu cestu.

Okrem iného, aj z parcely XXX/X, ktorá patrila právnym predchodcom žalovaných došlo k odčleneniu obdobným spôsobom dielu č. XX.

Podľa záznamu vyplýva, že k odčleňovaniu týchto dielov došlo bez právnych listín, v rozpore s vtedy platnými predpismi, kedy bez akýchkoľvek právnych úkonov len v rovine administratívnej sa rozširovala štátna cesta. Reálne k zabratiu týchto dielov nedošlo, teda reálne k zabratiu dielu č. XX, ktorý aktuálne predstavuje parcelu č. XXX/X I. XXX/X nebol odčlenený od parcely XXX/X (v súčasnosti parcela č. XXX). Pri spracovaní geometrického plánu č. XXX/XXXX geodetom E. J. v roku 2007 pôvodný diel č. XX, ktorý bol administratívne odčlenený od parcely č. EN XXX/X nebol vrátený späť k tejto parcele, ale bol pripísaný bez uvedenia dôvodov k parcele č. XXX/X vo vlastníctva právnych predchodcov žalovaných, pričom takto parcela č. XXX/X nielenže sa zväčšila o časť dielu č. XX odčleneného pôvodne z parcely XXX/X, ale týmto geometrickým plánom ani neboli vytvorené nové hranice medzi parcelou XXX/X I. XXX/X, ktoré z takto pričleneného dielu XX vyplývali. Týmto spôsobom došlo k evidenčnému zmätku, a preto, keďže žalovaní bez akýchkoľvek dôvodov získali na základe nesprávneho geometrického plánu č. XXX/XXXX geodeta E. Š. v roku 2007 sporné parcely, k ich nadobudnutiu nedošlo zákonnou cestou, nespĺnili žiadne podmienky pre ich vydržanie. Parcely patrili do pôvodnej parcely č. XXX/X (súčasnej parcele č. XXX). Preto správne postupoval prvoinštančný súd, keď žalobe vyhovel. Pozemok parc. č. XXX/X patrí na základe rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 3C606/75-34 do vlastníctva žalobkýň, respektíve ich právnych predchodcov, kde sporné diely č. XXX/X a č. XXX/X boli súčasťou tejto parcely č. XXX/X. Žalovaní nepreukázali, že dobromyseľne vstúpili do držby sporných parcel, že im uplynula vydržacia doba a že sa stali vlastníčkami týchto nehnuteľností. V priebehu konania bolo naopak preukázané, že k parcele XXX/X nebol pričlenený administratívne odčlenený pozemok, preto bolo na mieste, aby tento administratívny problém, ktorý vznikol v dôsledku nesprávneho geometrického plánu E. Š. bol napravený a zrealizovaný so skutočne existujúcim vlastníckym vzťahom.

To, že sa žalovaní cítia vlastníčkami týchto nehnuteľností, respektíve aj parcely č. XXX v tomto konaní žalovanými preukázané nebolo. Žalobkyne preukázali existenciu svojho vlastníctva k odčlenenej časti pozemku k štátnej ceste. Všetky ostatné námietky v súvislosti s existenciou a priebehom iných hraníc pozemkov a užívania nehnuteľností nebolo predmetom skúmania v tomto konaní, pretože tieto okolnosti nemajú vplyv na existenciu vlastníctva žalobkýň k parcele č. XXX/X I. XXX/X.

Preto odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti ako správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako správny potvrdil.

6. O trovách konania odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý výrok podľa § 388 CSP zmenil. Prvoinštančný súd pri rozhodovaní o trovách konania opomenul, že čiastočne bolo konanie o parcelu č. XXX/X zastavené, kedy prvoinštančný súd rozhodol o tom, že o trovách konania bude rozhodnuté v konaní vo veci samej. Táto okolnosť na aplikáciu ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, kde preberá zodpovednosť za zastavenie konania strana sporu, ktorá zavinila zastavenie konania. Túto okolnosť prvoinštančný súd nezohľadnil.

Preto odvolací súd zmenil prvoinštančné rozhodnutie o trovách konania tak, že v rozsahu zastavenia konania priznal právo na náhradu trov konania pre zodpovednosť za zastavenie konania žalovaným, ktorí sú oprávnení vzhľadom na to, že ide o manželov, spoločne a nerozdielne.

Vo vzťahu k parcelám XXX/X I. XXX/X žalobkyne boli úspešné strany sporu a tu pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, kde v tejto časti súd podľa úspechu v plnom rozsahu vo vzťahu k týmto parcelám priznal nárok na náhradu trov konania úspešným žalobkyniam voči žalovaným. Spoločenstvo žalobkýň je samostatné a spoločenstvo žalovaných je spoločné a nerozdielne.

7. Pokiaľ sa týka trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP s použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešné žalobkyne majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v plnom rozsahu.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd v samostatnom rozhodnutí.

8. V priebehu konania vznikli štátu trovy, za ktoré podľa úspechu v spore zodpovedajú strany sporu. V spore boli žalovaní neúspešní, preto podľa čl. 4 ods. 1 a 2 a čl. 17 CSP uhradia takto vzniknuté trovy štátu. Aj tieto trovy budú kvantifikované v samostatnom uznesení (§ 262 ods. 2 CSP).

9. Toto rozhodnutie bolo vydané senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.